

maatte være i Strid med Indholdet af den ny Lov, jfr. Lovforslagets § 310, Stk. 2.

Medens § 309 nævner de mere almindelige Love angaaende Straf, som først og fremmest ophæves, opregnes i § 310, Stk. 1, en Række specielle Lovbestemmelser, der ophæves, dog kun for saa vidt de angaar Straf. Blandt disse sidste er ikke optaget Bestemmelser, der allerede tidligere er ophævede, ligesom man ikke har medtaget Bestemmelser, der maa anses for ganske forældede eller uden praktisk Betydning. Heller ikke har man anset det for nødvendigt udtrykkelig at ophæve Bestemmelser i Særlovgivningen, der kun henviser til Bestemmelser i den ophævede Straffelovgivning og derfor nødvendigvis maa bortfalde med denne, jfr. f. Eks. Lov Nr. 123 8. Juni 1912 § 47, 2det Stk. om Anvendelse af Straffelovens § 25 ved Idømmelse af Fængselsstraf og Lov Nr. 137 27. Maj 1908 § 7, 2det Punktum om Afsoning af Bøder i Overensstemmelse med Lov 16. Februar 1866. Endelig har man ikke medtaget Bestemmelser, der ikke direkte ophæves ved Straffeloven, men som der vel kunde være Spørgsmaal om at søge ophævet eller forandret for at bringe Særlovgivningen i Overensstemmelse med Principperne i den almindelige Straffelov. I det hele taget har man ment at burde være varsom ved Ophævelsen af Straffebestemmelser indenfor Særlovgivningen. Man har saaledes kun medtaget saadanne Bestemmelser paa Ophævelsesfortegnelsen, naar de paagældende Forhold utvivlsomt dækkes eller bør afløses af Lovforslagets Bestemmelser. Ligeledes har man ikke ment at burde foreslaa ophævet de i en Række Særlove, f. Eks. Lov Nr. 95 14. April 1893 § 16, Lov Nr. 69 13. April 1894 § 26, 3die Stk. og Lov Nr. 316 2. Juni 1917 § 60, 2det Stk., indeholdte særlige Regler om Paatalerettens Forældelse, Regler som maa antages at være givne netop under Hensyntagen til vedkommende Forholds Ejendommeligheder. Løvrigt maa det, saaledes som Ophævelsesbestemmelserne er affattede, jfr. særlig § 310, Stk. 2, blive Domstolens Sag nærmere at afgøre, i hvilket Omfang Særlovgivningen er blevet ophævet ved Straffelovens Bestemmelser.

Til § 311. (U. Tillægslov A. § 4, jfr. Mot. Sp. 416).

Paragraffen, der svarer til § 4 i Kommissionens Udkast til Tillægslov A., indeholder de fornødne Ophævelsesbestemmelser og Overgangsbestemmelser som Følge af de i §§ 81 og 102 indeholdte ny Regler om For-

tabelse og Generhvervelse af borgerlige Rettigheder.

Med Hensyn til Stk. 2 skal man henviser til, at ifølge Lovforslagets § 5, Stk. 2, vil de ny Regler i § 81 om Frakendelse af borgerlige Rettigheder ikke komme til Anvendelse, for saa vidt angaar Handlinger begaaede før Loven træder i Kraft, selv om Dommen først falder efter Lovens Ikrafttræden. Det er derfor nødvendigt for alle saadanne Handlinger at bevare de hidtil gældende Regler om den af Dommen eventuelt flydende Indskrænkning i den paagældendes Æreret m. v. paa samme Maade som man i § 311, Stk. 1, foreslaar at lade Bestemmelserne i de nu gældende Love om Æresoprejsning fremdeles finde Anvendelse med Hensyn til Straffedomme for Handlinger, begaaede inden Lovens Ikrafttræden.

Til § 312. (U. Tillægslov A. § 7, jfr. Mot. Sp. 426—28).

Paragraffen, der svarer til Udkastets Tillægslov A. § 7, giver de almindelige Regler om *Omsætning af de i Særlovgivningen hjemlede Strafarter* til de ved den ny Straffelov indførte Strafarter. Ved Bestemmelsens Affattelse har man fraveget Udkastet paa følgende Punkter.

I Udkastet foreslaas: Fængsel paa sædvanlig Fangekost omsat til: Fængsel indtil 6 Maaneder. I § 312 hedder det, at i Stedet for Fængsel paa sædvanlig Fangekost træder Fængsel i samme Tid som hjemlet ved den ældre Lov. Denne Affattelse er valgt for, at Reglen ogsaa kan komme til Anvendelse, naar Fængsel paa sædvanlig Fangekost undtagelsesvis ifølge Særlovgivningen (Lov Nr. 625, 13. December 1917 § 8, 1ste Stk., 4de Punktum) kan anvendes udover det sædvanlige ved § 19 i Straffeloven af 1866 hjemlede Tidsrum af 6 Maaneder. Hjemler vedkommende Særregel Anvendelse af Fængsel paa sædvanlig Fangekost uden nærmere Angivelse af Tidsgrænserne, vil Straffen ogsaa efter Lovforslaget fremtidig være at omsætte til Fængsel i 6 Maaneder, jfr. Straffelovens § 19.

I Bestemmelsen om Omsætning af Fængsel paa Vand og Brød til Fængsel har man udeladt Udkastets Regel om, at den mindste Straf af Fængsel ubetinget skal være 1 Maaned.

I Udkastets Tillægslov A. § 7 foreslaas endvidere Forbedringshusarbejde og Straf- arbejde omsat til Fængsel i samme Tid som hjemlet ved den ældre Lov. En saadan Omsætning er naturlig, hvis Straffelovsforslaget kun hjemler denne ene Frihedsstraf af strengere Art; men naar det tillige